

RIKTLINJER

EUROPEISKA CENTRALBANKENS RIKTLINJE (EU) 2022/508

av den 25 mars 2022

om ändring av Europeiska centralbankens riktlinje (EU) 2017/697 om de alternativ och handlingsutrymmen som nationella behöriga myndigheter ges genom unionsrätten avseende mindre betydande institut (ECB/2017/9) (ECB/2022/12)

ECB-RÅDET HAR ANTAGIT DENNA RIKTLINJE

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av rådets förordning (EU) nr 1024/2013 av den 15 oktober 2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut ⁽¹⁾, särskilt artiklarna 6.1, 6.5 a och 6.5 c, och

av följande skäl:

- (1) Den 4 april 2017 antog Europeiska centralbanken (ECB) riktlinje (EU) nr 2017/697 (ECB/2017/9) ⁽²⁾ (nedan kallad *O&D riktlinjen*), där man fastställer allmänna riktlinjer för vissa alternativ och handlingsutrymmen som nationella behöriga myndigheter ges genom unionsrätten avseende mindre betydande institut. Lagstiftning som införts efter det att O&D riktlinjen antogs har ändrat eller avskaffat vissa av de alternativ och handlingsutrymmen som ges genom unionsrätten och som inkluderats i O&D riktlinjen. Därför behöver vissa konsekvensändringar av O&D riktlinjen göras.
- (2) När det gäller de utflödestal som ska tillämpas på stabil inlåning från allmänheten har vissa faktorer försvårat den praktiska tillämpningen av det handlingsutrymme som avses i artikel 13 i Europeiska centralbankens förordning (EU) 2016/445 (ECB/2016/4) ⁽³⁾ och artikel 7 i O&D riktlinjen, enligt vilken behöriga myndigheter får ge institut tillstånd att tillämpa ett utflödestal på 3 procent på stabil inlåning från allmänheten som täcks av ett insättningsgarantisystem, förutsatt att Europeiska kommissionen har gett sitt förhandsgodkännande i enlighet med artikel 24.4 och 24.5 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/61 ⁽⁴⁾. Mer fakta och analys behövs för att säkerställa att avvecklingsgraden för stabila inlåningar från allmänheten som täcks av ett insättningsgarantisystem skulle ligga under 3 procent under en stressperiod i enlighet med de scenarier som avses i artikel 5 den delegerade förordningen (EU) 2015/61. I avsaknad av sådana fakta och analyser bör den allmänna policyn att tillåta tillämpning av ett utflödestal på 3 procent tas bort från förordning (EU) 2016/445 och därmed från O&D riktlinjen.
- (3) Den valmöjlighet som behöriga myndigheter ges enligt artikel 12.1 c i i den delegerade förordningen (EU) 2015/61 avseende att utse vissa större aktieindex för att identifiera de aktier som får klassas som tillgångar på nivå 2B i likviditetstäckningskvoten, bör tillämpas på ett konsekvent sätt för betydande och mindre betydande institut. Handlingsutrymmet ska säkerställa att kreditinstitutet endast inkluderar sådana aktier i sina likviditetsbuffertar som

⁽¹⁾ EUT L 287, 29.10.2013, s. 63.

⁽²⁾ Europeiska centralbankens riktlinje (EU) 2017/697 av den 4 april 2017 om de alternativ och handlingsutrymmen som nationella behöriga myndigheter ges genom unionsrätten avseende mindre betydande institut (ECB/2017/9) (EUT L 101, 13.4.2017, s. 156).

⁽³⁾ Europeiska centralbankens förordning (EU) 2016/445 av den 14 mars 2016 om de alternativ och det handlingsutrymme som ges genom unionsrätten (ECB/2016/4) (EUT L 78, 24.3.2016, s. 60).

⁽⁴⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/61 av den 10 oktober 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 när det gäller likviditetstäckningskravet för kreditinstitut (EUT L 11, 17.1.2015, s. 1).

ingår i index där man kan utgå ifrån att det finns marknadslikviditet för aktierna. Eftersom varken ett kreditinstituts betydelse eller storlek direkt påverkar marknadslikviditeten på de underliggande aktierna i de relevanta indexen, är det inte lämpligt att behandla betydande och mindre betydande institut olika.

- (4) Den valmöjlighet som behöriga myndigheter ges enligt artikel 12.3 i den delegerade förordningen (EU) 2015/61, att avvika från artikel 12.1 b leden ii och iii om ett kreditinstitut i enlighet med sina stadgar och med grund i religiös övertygelse inte får inneha räntebärande tillgångar bör tillämpas konsekvent för betydande och mindre betydande institut, i syfte att harmonisera kriterierna för att identifiera tillgångar på nivå 2B med avseende på företagsvärdepapper.
- (5) Det handlingsutrymme som beviljas de behöriga myndigheterna enligt artikel 428p.10 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 (?) avseende kravet på stabil nettofinansieringskvot (NSFR), enligt vilket de behöriga myndigheterna får kräva att faktorer för beräkningen av kravet på stabil finansiering ska appliceras på exponeringar utanför balansräkningen som inte tas upp någon annan stans i del sex avdelning IV kapitel 4 i den förordningen, bör tillämpas på ett konsekvent sätt för betydande och mindre betydande institut. Reglerna för betydande institut kopplar kravet på stabila faktorer för nettofinansieringskvoten till utflödestalen som tillämpas i likviditetstäckningskvoten (LCR), men ger ECB flexibiliteten att fastställa andra faktorer för kravet på stabil finansiering. Denna lösning är ett balanserat tillvägagångssätt mellan en enkel tillämpning och målet om försiktighet, så att man kan samordna de faktorer som ska tillämpas vid beräkningen av nettofinansieringskvoten med de faktorer som fastställs för likviditetstäckningskvoten, men samtidigt tillåter en annan bedömning om en denna koppling inte skulle spegla finansieringsriskerna på ett korrekt sätt. Det är varken nödvändigt eller lämpligt att avvika från detta tillvägagångssätt när det gäller mindre betydande institut, eftersom metoden för att tillämpa kraven på stabil finansiering på sådana exponeringar utanför balansräkningen i princip inte bör variera mellan olika kreditinstitut. Av samma orsak bör det handlingsutrymme som beviljas de behöriga myndigheterna enligt artikel 428aq.10 i förordning (EU) nr 575/2013 vad gäller beräkningen av nettofinansieringskvoten i enlighet med den förenklade metoden tillämpas på liknande sätt.
- (6) Det handlingsutrymme som beviljas de behöriga myndigheterna enligt artikel 428q.2 i förordning (EU) nr 575/2013 där de fastställer hur lång period tillgången ska anses vara intecknad avseende tillgångar som är separerade i enlighet med tillgångarnas underliggande exponering, bör tillämpas på samma sätt för betydande och mindre betydande institut. Tillgångar som har separerats och som inte kan avyttras fritt bör klassas som intecknade under den period då institutets kunder berörs av kraven bakom separeringen, och bör därför omfattas av normal finansiering under den perioden. Resonemanget gäller oavsett det berörda institutets storlek. Det handlingsutrymme som beviljas de behöriga myndigheterna enligt artikel 428ar.2 i förordning (EU) nr 575/2013 vad gäller beräkningen av nettofinansieringskvoten i enlighet med den förenklade metoden bör tillämpas på ett liknande sätt av samma orsaker som nämns ovan, samt även för att det inte finns några argument ur ett tillsynsperspektiv för att använda ett annat tillvägagångssätt om nettofinansieringskvoten beräknas i enlighet med den förenklade metoden. Alternativ och handlingsutrymmen avseende undantaget för vissa gruppinternas exponeringar från tillämpningen av bestämmelser om stora exponeringar enligt artikel 400.2 i förordning (EU) nr 575/2013 i den här riktlinjen bör ändras och tillämpas konsekvent för betydande och mindre betydande institut. Sedan förordning (EU) 2016/445 (ECB/2016/4) antogs har ECB i sitt tillsynsarbete blivit mer bekymrad över hur kreditinstituten bokför affärshändelser med enheter som är etablerade i tredjeländer. Tillämpningsområdet för detta alternativ bör därför begränsas till gruppinternas exponeringar mot enheter som är etablerade inom unionen, vilket innebär att gruppinternas exponeringar mot enheter i tredjeländer endast kan undantas från de relevanta begränsningarna avseende stora exponeringar efter en individuell tillsynsbedömning.
- (7) Dessutom bör O&D riktlinjen ändras så att kreditinstitut som uppfyller de relevanta kriterierna genom att iakttä en kvantitativ begränsning på värdet av de berörda exponeringarna, utöver det aktuellt möjliga fullständiga undantaget, kan utnyttja ett partiellt undantag. Genom att utvidga handelsutrymmet bidrar man till att upprätthålla konkurrens på lika villkor för kreditinstitut i de deltagande medlemsstaterna, samtidigt som man begränsar koncentrationsrisker till följd av specifika exponeringar och även säkerställer att samma minimistandarder tillämpas inom hela den gemensamma tillsynsmekanismen.
- (8) Riktlinje (EU) 2017/697 (ECB/2017/9) bör därför ändras i enlighet med detta.

(?) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar

Riktlinje (EU) 2017/679 (ECB/2017/9) ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 5 ska utgå.
2. Artikel 6 ska ersättas med följande:

”Artikel 6

Artikel 400.2 i förordning (EU) nr 575/2013: undantag

De nationella behöriga myndigheterna ska utöva detta alternativ avseende undantag enligt artikel 400.2 i förordning (EU) nr 575/2013 avseende mindre betydande institut i enlighet med denna artikel och bilagorna.

- a) De exponeringar som anges i artikel 400.2 a i förordning (EU) nr 575/2013 ska undantas från tillämpningen av artikel 395.1 i den förordningen för 80 procent av det nominella värdet på de säkerställda obligationerna, förutsatt att de villkor som framgår av artikel 400.3 i den förordningen uppfylls.
- b) De exponeringar som anges i artikel 400.2 b i förordning (EU) nr 575/2013 ska undantas från tillämpningen av artikel 395.1 i den förordningen för 80 procent av deras exponeringsvärde, förutsatt att de villkor som framgår av artikel 400.3 i den förordningen uppfylls.
- c) De exponeringar som anges i artikel 400.2 c i förordning (EU) nr 575/2013 som ett kreditinstitut ådragit sig gentemot de företag som anges där ska, om dessa företag är etablerade i unionen, vara helt undantagna från tillämpningen av artikel 395.1 i den förordningen, förutsatt att de villkor som framgår av artikel 400.3 i den förordningen, och som ytterligare specificeras i bilaga I till den här riktlinjen, uppfylls och förutsatt att dessa företag omfattas av samma gruppbaseade tillsyn i enlighet med förordning (EU) nr 575/2013, Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG (*), eller med motsvarande standarder i ett tredjeland enligt vad som ytterligare specificeras i bilaga I till den här riktlinjen.
- d) De exponeringar som anges i artikel 400.2 d i förordning (EU) nr 575/2013 ska vara undantagna från tillämpningen av artikel 395.1 i den förordningen, förutsatt att de villkor som framgår av artikel 400.3 i den förordningen, och som ytterligare specificeras i bilaga II till den här riktlinjen, uppfylls.
- e) De exponeringar som anges i artikel 400.2 e–l i förordning (EU) nr 575/2013 ska vara helt undantagna, eller när det gäller artikel 400.2 i undantagna upp till det högsta tillåtna beloppet, från tillämpningen av artikel 395.1 i den förordningen, förutsatt att de villkor som framgår av artikel 400.3 i den förordningen uppfylls.
- f) De behöriga nationella myndigheterna ska kräva att mindre betydande institut bedömer huruvida de villkor som anges i artikel 400.3 i förordning (EU) nr 575/2013, samt även i relevanta bilagor till den här riktlinjen avseende specifika exponeringar, är uppfyllda. En behörig nationell myndighet får när som helst verifiera denna bedömning och kan begära att kreditinstitutet för detta ändamål lämnar in den dokumentation som avses i den relevanta bilagan.
- g) Denna artikel ska endast tillämpas om den berörda medlemsstaten inte valt att utnyttja alternativet i enlighet med artikel 493.3 i förordning (EU) nr 575/2013, om att helt eller delvis undanta specifika exponeringar.

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG av den 16 december 2002 om extra tillsyn över kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag i ett finansiellt konglomerat och om ändring av rådets direktiv 73/239/EEG, 79/267/EEG, 92/49/EEG, 92/96/EEG, 93/6/EEG och 93/22/EEG samt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/78/EG och 2000/12/EG (EUT L 35, 11.2.2003, s. 1).”

3. Artikel 7 ska utgå.
4. I avsnitt IV ska följande rubriker och artiklarna 7a–7f införas efter rubriken "Likviditet":

"Artikel 7a

Artikel 12.1 c i i den delegerade förordningen (EU) 2015/61: likviditetstäckningskvot – att fastställa större aktieindex i en medlemsstat eller ett tredjeland

De nationella behöriga myndigheterna ska bedöma följande index som större aktieindex när de fastställer vilka aktier som kan klassificeras som tillgångar på nivå 2B i enlighet med artikel 12.1 c i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/61 (*):

- i) De index som framgår av bilaga I till kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/1646 (**).
- ii) Större aktieindex i en medlemsstat eller ett tredjeland som inte ingår i led i ovan, som identifieras som sådana enligt detta led av den behöriga myndigheten i den relevanta medlemsstaten eller den relevanta offentliga myndigheten i ett tredjeland.
- iii) alla större aktieindex som inte ingår i leden i eller ii, som utgörs av ledande företag inom den relevanta jurisdiktionen.

Artikel 7b

Artikel 12.3 i den delegerade förordningen (EU) 2015/61: likviditetstäckningskvot – tillgångar på nivå 2B

1. De nationella behöriga myndigheterna ska tillåta att mindre betydande kreditinstitut som enligt sina stadgar och med grund i religiös övertygelse inte kan inneha räntebärande tillgångar inkluderar företagsvärdepapper som likvida tillgångar på nivå 2B i enlighet med de villkor som anges i artikel 12.1 b i den delegerade förordningen (EU) 2015/61.

2. De nationella behöriga myndigheterna får regelbundet granska det krav som avses i första stycket och tillåta ett undantag från artikel 12.1 b ii och iii i den delegerade förordningen (EU) 2015/61, förutsatt att de villkor som anges i artikel 12.3 i den delegerade förordningen uppfylls.

Artikel 7c

Artikel 428p.10 i förordning (EU) nr 575/2013: nettofinansieringskvot – faktorer för beräkningen av kravet på stabil finansiering för exponeringar utanför balansräkningen

Om den nationella behöriga myndigheten inte fastställer andra faktorer för kravet på stabil finansiering avseende exponeringar utanför balansräkningen enligt artikel 428p.10 i förordning (EU) nr 575/2013, ska de nationella behöriga myndigheterna kräva att mindre betydande institut tillämpar, på sådana exponeringar utanför balansräkningen som avses i del sex avdelning IV kapitel 4 i förordning (EU) nr 575/2013, faktorer för beräkningen av kravet på stabil finansiering som motsvarar utflödessatserna som de tillämpar på andra produkter och tjänster i samband med artikel 23 i den delegerade förordningen (EU) 2015/61 för likviditetstäckningskrav.

Artikel 7d

Artikel 428q.2 i förordning (EU) nr 575/2013: nettofinansieringskvot – hur länge en tillgång som separerats ska anses vara intecknad

Om tillgångar har separerats i enlighet med artikel 11.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 (***) och instituten inte har möjlighet att fritt avyttra eller byta ut sådana tillgångar, ska de behöriga nationella myndigheterna kräva att mindre betydande institut redovisar sådana tillgångar som intecknade under en tidsperiod som motsvarar löptiden för skulderna gentemot de av institutets kunder som det åtskillnadskravet gäller.

*Artikel 7e***Artikel 428aq.10 i förordning (EU) nr 575/2013: nettofinansieringskvot – faktorer för beräkningen av kravet på stabil finansiering för exponeringar utanför balansräkningen**

De nationella behöriga myndigheterna ska kräva att mindre betydande institut som getts tillstånd att tillämpa sådana förenklade krav på stabil nettofinansiering som avses i del sex avdelning IV kapitel 5 i förordning (EU) nr 575/2013 beaktar det tillvägagångssätt som anges i artikel 7c.

*Artikel 7f***Artikel 428ar.2 i förordning (EU) nr 575/2013: nettofinansieringskvot – hur länge en tillgång som separerats ska anses vara intecknad**

De nationella behöriga myndigheterna ska kräva att mindre betydande institut som getts tillstånd att beräkna den stabila nettofinansieringskvoten som avses i del sex avdelning IV kapitel 5 i förordning (EU) nr 575/2013 beaktar det tillvägagångssätt som anges i artikel 7d.

- (*) Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/61 av den 10 oktober 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 när det gäller likviditetstäckningskravet för kreditinstitut (EUT L 11, 17.1.2015, s. 1).
- (**) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/1646 av den 13 september 2016 om fastställande av tekniska standarder med avseende på centrala index och erkända börser i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag (EUT L 245, 14.9.2016, s. 5).
- (***) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister (EUT L 201, 27.7.2012, s. 1)."

5. Artikel 8 ska utgå.
6. Bilagan ska ändras i enlighet med bilaga I till den här riktlinjen.
7. Bilaga II ska läggas till i enlighet med bilaga II till den här riktlinjen.

*Artikel 2***Slutbestämmelser
Verkan och genomförande**

Denna riktlinje får verkan dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

De nationella behöriga myndigheterna ska följa denna riktlinje från och med den 1 oktober 2022.

Utfärdad i Frankfurt am Main 25 mars 2022.

På ECB-rådets vägnar
Christine LAGARDE
ECB:s ordförande

BILAGA I

Bilagan till riktlinje (EU) 2017/697 (ECB/2017/9) ska ersättas med följande:

"BILAGA I

Förutsättningar för att bedöma undantag från gränsen för stora exponeringar, i enlighet med artikel 400.2 c i förordning (EU) nr 575/2013 och artikel 6 c i den här riktlinjen

1. Denna bilaga gäller undantag från gränsen för stora exponeringar enligt artikel 6 c i den här riktlinjen. Vid tillämpning av artikel 6 c gäller att tredje länder som finns upptagna i bilaga I till kommissionens genomförandebeslut 2014/908 (*) anses vara likvärdiga.
2. De behöriga nationella myndigheterna ska kräva att mindre betydande institut beaktar nedanstående kriterier när de bedömer huruvida en exponering som avses i artikel 400.2 c i förordning (EU) nr 575/2013 uppfyller förutsättningarna för ett undantag från gränsen för stora exponeringar, i enlighet med artikel 400.3 i förordning (EU) nr 575/2013.
 - a) För att bedöma huruvida den specifika karaktären hos exponeringen, motparten eller förhållandet mellan kreditinstitutet och motparten eliminerar eller minskar den risk som är förenad med exponeringen, enligt artikel 400.3 a i förordning (EU) nr 575/2013, måste mindre betydande kreditinstitut beakta huruvida
 - i) villkoren enligt artikel 113.6 b, c och e i förordning (EU) nr 575/2013 är uppfyllda och särskilt huruvida motparten omfattas av samma förfaranden för bedömning, mätning och kontroll av risker som kreditinstitutet och huruvida IT-systemen är integrerade eller åtminstone helt samordnade. Därutöver ska de beakta huruvida det finns några rådande eller förutsedda väsentliga praktiska eller rättsliga hinder för att motparten i tid ska kunna återbetala exponeringen till kreditinstitutet, i andra fall än återhämtning och rekonstruktion när de restriktioner som framgår av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU (***) måste genomföras,
 - ii) exponeringarna inom gruppen motiveras av nätverkets finansieringsstruktur och strategi,
 - iii) beslutsfattandet för att godkänna en exponering mot en motpart inom gruppen samt övervakningen och granskningen av sådana exponeringar, i förekommande fall både på individuell och på konsoliderad nivå, liknar dem som används vid utlåning till tredje part,
 - iv) kreditinstitutets riskhanteringsförfaranden, IT-system och interna rapporter gör det möjligt att kontinuerligt övervaka och säkerställa att stora exponeringar gentemot företag inom gruppen står i överensstämmelse med den rättsliga enhetens riskstrategi, och i förekommande fall även på konsoliderad nivå.
 - b) För att bedöma om återstående koncentrationsrisker kan hanteras genom andra lika effektiva metoder såsom de arrangemang, processer och mekanismer som anges i artikel 81 i direktiv 2013/36/EU, enligt artikel 400.3 b i förordning (EU) nr 575/2013, måste mindre betydande institut beakta huruvida
 - i) kreditinstitutet har fungerande processer, förfaranden och kontroller, i förekommande fall på både på individuell och på konsoliderad nivå, för att säkerställa att användningen av undantag inte medför en riskkoncentration som överstiger institutets riskstrategi och strider mot en sund intern likviditetshantering inom gruppen,
 - ii) kreditinstitutet, inom ramen för sin övergripande riskkontroll, har gjort en aktiv bedömning av den riskkoncentration som uppstår på grund av gruppinterna exponeringar,
 - iii) kreditinstitutet har en ram för riskkontroll, på den rättsliga enhetens nivå och i förekommande fall även på konsoliderad nivå, som på ett lämpligt sätt övervakar de föreslagna exponeringarna,
 - iv) koncentrationsrisken som uppstår tydligt har, eller kommer att, identifieras i institutets interna process för bedömning av kapitalbehov (ICAAP) och kommer att hanteras aktivt, styrformer, processer och rutiner för att hantera koncentrationsrisken kommer att bedömas inom ramen för översyns- och utvärderingsprocessen,
 - v) det finns belägg för att hanteringen av riskkoncentrationen överensstämmer med gruppens resolutionsstrategi, enligt vad som framgår av återhämtningsplanen.

3. För att kontrollera huruvida villkoren enligt punkterna 1 och 2 är uppfyllda får de nationella behöriga myndigheterna begära att mindre betydande institut tillhandahåller nedanstående dokumentation.
- a) Ett brev, som undertecknats av kreditinstitutets rättsliga företrädare och godkänts av ledningsorganet, om att kreditinstitutet uppfyller alla villkor för ett undantag enligt artikel 400.2 c och 400.3 i förordning (EU) nr 575/2013.
 - b) Ett juridiskt utlåtande som utfärdats av antingen en utomstående och oberoende tredje part eller av en intern rättsavdelning och godkänts av ledningsorganet, som visar att det inte föreligger några hinder på grund av gällande lagar och föreskrifter (inbegripet skattelagstiftning) eller bindande avtal för att motparten i tid ska kunna återbetala exponeringar till kreditinstitutet.
 - c) En förklaring som undertecknats av den rättsliga företrädaren och godkänts av ledningsorganet som försäkrar att
 - i) det inte föreligger några praktiska hinder för att motparten i tid ska kunna återbetala exponeringar till kreditinstitutet,
 - ii) exponeringarna inom gruppen motiveras av nätverkets finansieringsstruktur och strategi,
 - iii) beslutsfattandet för att godkänna en exponering mot en motpart inom gruppen samt övervakningen och granskningen av sådana exponeringar, hos den rättsliga enheten och på konsoliderad nivå, liknar dem som används vid utlåning till tredje part,
 - iv) kreditinstitutet, inom ramen för sin övergripande riskkontroll, har gjort en bedömning av den riskkoncentration som uppstår på grund av gruppintern exponeringar.
 - d) Dokumentation som undertecknats av den rättsliga företrädaren och godkänts av ledningsorganet och intygar att kreditinstitutets bedömning, mätning och kontroll av risker är densamma som motpartens och att kreditinstitutets riskhanteringsförfaranden, IT-system och interna rapportering gör det möjligt för ledningsorganet att kontinuerligt övervaka nivån på stora exponeringar, att dessa står i överensstämmelse med kreditinstitutets riskstrategi på den rättsliga enhetens nivå och i förekommande fall även på konsoliderad nivå samt uppfyller kriterierna för en sund intern likviditetshantering inom gruppen.
 - e) Dokumentation som visa att ICAAP tydligt identifierar riskkoncentration till följd av stora exponeringar inom gruppen och att denna risk hanteras aktivt.
 - f) Dokumentation som visar att hanteringen av riskkoncentrationen överensstämmer med gruppens återhämtningsplan.”

(*) Kommissionens genomförandebeslut 2014/908/EU av den 12 december 2014 om likvärdighet hos tillsyns- och regleringskrav i vissa tredje länder och territorier för behandlingen av exponeringar enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 (EUT L 359, 16.12.2014, s. 155).

(**) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtningsplaner och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 190).

BILAGA II

Följande bilaga ska läggas till i riktlinje (EU) 2017/697 (ECB/2017/9):

"BILAGA II

Förutsättningar för att bedöma undantag från gränsen för stora exponeringar, i enlighet med artikel 400.2 d i förordning (EU) nr 575/2013 och artikel 6 d i den här riktlinjen

1. De behöriga nationella myndigheterna ska kräva att mindre betydande institut beaktar nedanstående kriterier när de bedömer huruvida en exponering som avses i artikel 400.2 d i förordning (EU) nr 575/2013 uppfyller förutsättningarna för ett undantag från gränsen för stora exponeringar, i enlighet med artikel 400.3 i förordning (EU) nr 575/2013.
 - a) För att bedöma huruvida den specifika karaktären hos exponeringen, den regionala eller centrala enheten eller förhållandet mellan kreditinstitutet och den regionala eller centrala enheten eliminerar eller minskar den risk som är förenad med exponeringen, enligt artikel 400.3 a i förordning (EU) nr 575/2013, ska mindre betydande institut granska om:
 - i) det finns några rådande eller förutsedda väsentliga praktiska eller rättsliga hinder för att motparten i tid ska kunna återbetala exponeringen till kreditinstitutet, i andra fall än återhämtning och rekonstruktion när de restriktioner som framgår av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU måste genomföras,
 - ii) de föreslagna exponeringarna stämmer överens med kreditinstitutets normala verksamhet och affärsmodell eller motiveras av nätverkets finansieringsstruktur,
 - iii) beslutsfattandet för att godkänna en exponering mot ett kreditinstituts centrala enhet samt övervakningen och granskningen av sådana exponeringar, i förekommande fall både på individuell och på konsoliderad nivå, liknar dem som används vid utlåning till tredje part,
 - iv) kreditinstitutets riskhanteringsförfaranden, IT-system och interna rapportering gör det möjligt att kontinuerligt övervaka och säkerställa att stora exponeringar gentemot dess regionala eller centrala enheter står i överensstämmelse med dess riskstrategi.
 - b) För att bedöma om återstående koncentrationsrisker kan hanteras genom andra lika effektiva metoder såsom de arrangemang, processer och mekanismer som anges i artikel 81 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU (*)
 - i) kreditinstitutet har fungerande processer, förfaranden och kontroller för att säkerställa att användningen av undantag inte medför en koncentrationsrisk som överstiger institutets riskstrategi,
 - ii) kreditinstitutet, inom ramen för sin övergripande riskkontroll, har gjort en aktiv bedömning av den koncentrationsrisk som uppstår på grund av exponeringar gentemot dess regionala och centrala enheter,
 - iii) kreditinstitutet har en riskkontroll som på ett lämpligt sätt övervakar de föreslagna exponeringarna,
 - iv) koncentrationsrisken som uppstår tydligt har, eller kommer att, identifieras i kreditinstitutets interna process för bedömning av kapitalbehov (ICAAP) och kommer att hanteras aktivt. Styrformer, processer och rutiner för att hantera koncentrationsrisken kommer att bedömas inom ramen för översyns- och utvärderingsprocessen.
2. Utöver villkoren i punkt 1 ska de behöriga nationella myndigheterna kräva att mindre betydande institut beaktar, när de bedömer huruvida den regionala eller centrala enheten till vilka kreditinstitutet är knutet i ett nätverk och som är ansvarigt för likviditetsutjämning enligt artikel 400.2 d i förordning (EU) nr 575/2013, huruvida den regionala eller centrala enhetens bolagsordning uttryckligen innehåller bestämmelser om sådant ansvar inklusive, men inte begränsat till, följande:
 - a) marknadsfinansiering för hela nätverket,

- b) likviditetsclearing inom nätverket, enligt artikel 10 i förordning (EU) nr 575/2013,
 - c) tillhandahållande av likviditet till anslutna kreditinstitut,
 - d) absorbera överskottslikviditet från anslutna kreditinstitut.
3. För att kontrollera huruvida villkoren enligt punkterna 1 och 2 är uppfyllda får de nationella behöriga myndigheterna begära att mindre betydande institut tillhandahåller nedanstående dokumentation.
- a) Ett brev, som undertecknats av kreditinstitutets rättsliga företrädare och godkänts av ledningsorganet, som bekräftar att kreditinstitutet uppfyller alla villkor för att bevilja ett undantag enligt artikel 400.2 d och 400.3 i förordning (EU) nr 575/2013.
 - b) Ett juridiskt utlåtande som utfärdats av antingen en utomstående och oberoende tredje part eller av en intern rättsavdelning och godkänts av ledningsorganet, som visar att det inte föreligger några hinder på grund av gällande lagar och föreskrifter (inbegripet skattelagstiftning) eller bindande avtal för att regionala eller centrala enheter i tid ska kunna återbetala exponeringar till kreditinstitutet.
 - c) En förklaring som undertecknats av den rättsliga företrädaren och godkänts av ledningsorganet som försäkrar att
 - i) det inte föreligger några praktiska hinder för att regionala eller centrala enheter i tid ska kunna återbetala exponeringar till kreditinstitutet,
 - ii) exponeringarna gentemot de regionala eller centrala enheterna motiveras av gruppens finansieringsstruktur,
 - iii) beslutsfattandet för att godkänna en exponering mot en regional eller central enhet samt övervakningen och granskningen av sådana exponeringar, hos den rättsliga enheten och på konsoliderad nivå, liknar dem som används vid utlåning till tredje part,
 - iv) kreditinstitutet, inom ramen för sin övergripande riskkontroll, har gjort en bedömning av den koncentrationsrisk som uppstår på grund av exponeringar gentemot de regionala eller centrala enheterna.
 - d) Dokumentation som undertecknats av företagets rättsliga företrädare och godkänts av ledningsorganet och intygar att kreditinstitutets bedömning, mätning och kontroll av risker är densamma som den regionala eller centrala enhetens och att kreditinstitutets riskhanteringsförfaranden, IT-system och interna rapportering gör det möjligt för ledningsorganet att kontinuerligt övervaka nivån på stora exponeringar, att dessa står i överensstämmelse med kreditinstitutets riskstrategi på den rättsliga enhetens nivå och i förekommande fall även på konsoliderad nivå samt uppfyller kriterierna för en sund intern likviditetshantering inom nätverket.
 - e) Dokumentation som visa att ICAAP tydligt identifierar riskkoncentration till följd av stora exponeringar mot regionala eller centrala enheter och att denna hanteras aktivt.
 - f) Dokumentation som visar att hanteringen av riskkoncentrationen överensstämmer med nätverkets återhämtningsplan.

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338), enligt artikel 400.3 b i förordning (EU) nr 575/2013, ska mindre betydande institut granska om:"